

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

לִכְן אָמַר הָאֱלֹהִים נָתַן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלֹמֶה (ו' קט"עא) (במדבר כה, יב)

בשירת הים נאמר (שמות טו, יח): יִדְוֹד | (פסיק) יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

רבי איסר דב הכהן קוק מבאר¹ שהפסק שבשירת הים, הרומז לכך שטרם הושלם גילוי שמו ית' בעולם, רומז לאות ו' הקטועה בתיבה שלום, שנאמרה לפנחס, הוא אליהו, כאן, ואליהו הוא זה שיבשר את תיקון העולם, בו תתגלה מלכות ה' בשלמות.

וְהִיטָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנָּה עוֹלָם תַּחַת (רביע) אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיוּ וַיַּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר כה, יג)

רש"י מבאר: "ברית כהנת עולם - שאע"פ שכבר נתנה כהונה לזרעו של אהרן לא נתנה אלא לאהרן ולבניו שנמשחו עמו ולתולדותיהם שיולידו אחר המשחתן אבל פינחס שנולד קודם לכן ולא נמשח לא בא לכלל כהונה עד כאן. וכן שנינו בזבחים לא נתכנה פינחס עד שהרגו לזמרי". ע"כ.

ונרמז בטעמים: בְּרִית כְּהֻנָּה עוֹלָם תַּחַת (רביע), אחרי שהרג את זמרי הצטרף פנחס להיות כהן כארבעת בני אהרן.

שלום המאירי

תַּחַת (רביע) אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיוּ (במדבר כה, יג)

רבי יהודה אריה ליב האשקי מבאר²: "והייתה לו ולזרעו אחרי ברית כהונת עולם תחת אשר קנא לאלהיו" הוא אותיות לאלהיו כי פנחס הוא אליהו שהוא חי וקים לעולם ומצאתי כתוב פינחס מלא בגימטריא ד' פעמים אליהו ע"כ לדרכינו היו באלהיו ד' נשמות נשמת נדב אביו ונשמת פנחס ונשמתו ולפי זה נראה לי כוונת רז"ל בפרק קמא דברכות (ברכות ד עב) 'אליהו בארבע' ר"ל שהיו בתוכו ארבע נשמות וגם ארבע פעמים אליהו הוא פינחס". ע"כ.

ונרמז בטעמים: תַּחַת (רביע) אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיוּ, נשאר חי והוא אליהו, שארבע פעמים אליהו בגימטריא פינחס.

שלום המאירי

¹ רני ושמחי, רבי איסר דב הכהן קוק, טבריה תשסו, פרשת פנחס, עמ' רצט: "חזין בסוף השירה ה' ימלך לעולם ועד והובא במדרש דאילו נאמר ה' מלך הוה תיקון לאלתר, וכן הוא הוראת טעם הפסק שבין תיבת הויה לתיבת ימלך דהתם, שנדחה התיקון לעתיד בלשון ימלך בגדר פסק דאברהם אברהם וכו' הידוע ומשמע שקשור גם בפסק שבין שתי הויות דהקדמת י"ג מידות שהרי הו' תיקון העתיד בבשורת אליהו של מנין ב"ן הנשבר דשתי הויות אבל הו' טעם פסק ביניהם שעדין לא נגמר התיקון הזה והכא בבריתי שלום של פנחס הוא אליהו הו' קטיעא אשר צריכה להשתלם בהעברת פסק הלזה מקומה להשלימה מאותה קטיעא ובזה הוא גלוי בשורת אליהו וכעין חומות ירושלים פרוצים באות מ' פתוחה בסוף התיבה שצריכה להשתלם בלמרבה המשרה שהביא הרד"ק בישעיהו פרק ח' הידוע".

² לב אריה, רבי יהודה אריה ליב האשקי, (וילהרמש דארץ תל"ד) ניו יורק תשנא, פרשת פנחס, אות ד'.

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

**וְשֵׁם (תְּלִישָׁא קִטְנָה) אִישׁ יִשְׂרָאֵל (קִדְמָא וּאִזְלָא) הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת
הַמִּדְיָנִית זְמָרִי בֶן סָלֹא (בַּמִּדְבָּר כֹּה, יֵד)**

רבי בנימין פרידמן הי"ד מבאר³ שנרמזו כאן דרגות בעם ישראל: ראינו שהרבה אנשים מאומה הישראלית כאשר טוב להם ושמם ההצלחה זרחה עליהם, אז שוכחים אל מושיעם ופורקים מעליהם שם הישראל, כי בושים הם וגם זרעיהם שהם ישראלים. אך כאשר אומות העולם רודפים אותם ויגיעו עד העניות והדחקות ומכים אותם מכל צד, אז מהרה ישובו אל ד' וכל אחד ואחד מכיר שהוא בר ישראל. וזה אפשר הכוונה גם כאן שאמר "שם איש יִשְׂרָאֵל", רצונו-לומר שרק אז הוא מכיר שיש לו שם ישראל, אם הוא הַמִּכָּה, אם מכים אותו ר"ל, וע"כ נאמר על תיבת **וְשֵׁם תְּלִישָׁא קִטְנָה**, לרמז שרק לישראל כזה צריך לעורר אותו שהוא ישראל ע"י מכות, לישראל כזה אשר שם ישראל תלוש ממנו ומלב בניו ובנותיו. משא"כ הישראל אשר הוא עובד את ד' באמת ובלב שלם, ישראל כזה אינו צריך למכות ולרדיפות, כי הוא מקדים עצמו לעבודת הבורא עוד קודם בוא הרדיפות ולרמז זה נאמר על תיבות **אִישׁ יִשְׂרָאֵל קִדְמָא וּאִזְלָא** לרמז שאיש ישראל הוא מקדים עצמו להיות כשר וישר עוד קודם שמכים אותו, ועובדים השי"ת מתוך אהבה גדולה.

וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל (קִדְמָא וּאִזְלָא) הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמִּדְיָנִית זְמָרִי בֶן סָלֹא (בַּמִּדְבָּר כֹּה, יֵד)

רבי מרדכי הכהן מצפת, שפתי כהן, מבאר, שהעבירה של זמרי לא התכפרה לו: "ואמר אשר הוכה את המדינית, את המדינית למה, שלא תאמר מאחר שמת וקיבל עונשו נתכפר לו, לא, לפי שבעל בת אל נכר אין לו כפרה עולמית, ולא די זה אלא שהיא קשורה בו, כמו שאמרו חז"ל (יומא ל"ה ע"ב) על פסוק (בראשית ל"ט, י') לשכב אצלה להיות עמה, לשכב אצלה בעולם הזה, להיות עמה לעולם הבא". ע"כ.

והנה אמרו במסכת סוטה (דף ג עב): א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל העושה מצוה אחת בעוה"ז מקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב, שנאמר והלך לפניך צדקך. וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין שנאמר ילפתו ארחות דרכם יעלו בתוהו ויאבדו ר"א אומר קשורה בו ככלב. ע"כ.

ונרמז בטעמים: **אִישׁ יִשְׂרָאֵל** (קִדְמָא וּאִזְלָא), רמז לדברי חז"ל שמצוה מקדמת והולכת לפני האדם, ועבירה מלפפת אותו והולכת לפניו. העבירה נשארה קשורה בזמרי.

שלום המאירי

³ תפארת אבות, רבי בנימין פרידמן ממישקולץ, תל אביב תשכו, עמ' קלט.